

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31CoZm/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117204161
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2117204161.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudcov: JUDr. Erika Tischlerová a JUDr. Pavol Laczo, v právnej veci žalobcu: GIENGER spol. s r. o., so sídlom Rastislavova 4, Lužianky, IČO: 36 773 565, zastúpeného advokátom: JUDr. Juraj Tibenský, so sídlom Štefánikova 15, Nitra, proti žalovaným: 1. EQUJE s. r. o. v konkurze, so sídlom Pod Urpínom 14, Banská Bystrica, IČO: 36 646 784, 2. R. J., nar. XX.X.XXXX, adresa T. XXX/XX, O., zastúpenému splnomocnencom: CEE Attorneys Lišiak Martinák s. r. o., so sídlom Štefánikova 41, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 989 014, o zaplatenie 50.000 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného 2. proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 25CbZm/5/2017-110 zo dňa 13.12.2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby voči žalovanému 1., rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa žalovaného 1. z r u š u j e a konanie vo vzťahu k žalovanému 1. z a s t a v u j e .

II. Žalovanému 1. nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

III. Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie vzájomnej žaloby žalovaného 2. voči žalobcovi, rozsudok súdu prvej inštancie v časti o vzájomnej žalobe žalovaného 2. z r u š u j e a konanie o vzájomnej žalobe žalovaného 2. z a s t a v u j e .

IV. Žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania vo veci vzájomnej žaloby voči žalovanému 2. n e p r i z n á v a .

V. Odvolací súd r u š í rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa žalovaného 2. a s c h v a ľ u j e medzi žalobcom a žalovaným 2. zmier nasledovného znenia:

„Žalovaný 2. sa ako zmenkový ručiteľ zaväzuje žalobcovi zaplatiť sumu 33.000,- eur v 18. mesačných splátkach, pričom prvých 17 splátok bude v sume 1.850,- eur a posledná 18. splátka bude v sume 1.550,- eur. Mesačné splátky sú splatné vždy k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, za ktorý sa splátka platí. Prvá splátka bude splatná k 20. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia. V prípade, že sa žalovaný 2. omešká so zaplatením akejkoľvek splátky o viac ako 60 dní po lehote jej splatnosti, stane sa splatným celý dlh. Uhradením sumy 33.000,- eur zanikne ručiteľský záväzok žalovaného 2. Žalobca sa zaväzuje do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia zničiť blankozmenku na sumu 50.000,- eur vystavenú spoločnosťou STAV-MONT VRBOVÉ, s. r. o., so sídlom Námestie slobody 500/8, 922 03 Vrbové, IČO: 36 281 735, na ktorej je žalovaný 2. podpísaný ako ručiteľ a v tej istej lehote vydať žalovanému 2. potvrdenie o jej zničení.

Žalobcovi a žalovanému 2. sa nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania nepriznáva.“

VII. O vrátení súdnych poplatkov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému 1. a žalovanému 2. povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 50.000 eur do troch dní; výrokom II. zamietol vzájomnú žalobu žalovaného 2. a výrokom III. priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovanému 1. a žalovanému 2.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 9 ods. 1, § 30 ods. 1, 2, § 32 ods. 1, § 43 ods. 1, § 47 ods. 1, § 48 ods. 1, § 75 zákona č. 191/1950 Zb. z zmenkového a šekového, ako i ust. § 40 ods. 1, § 49a, § 123, § 126 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

3. Vecne súd prvej inštancie odôvodnil napadnuté rozhodnutie tým, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že dňa 05.04.2016 vystavil žalovaný 1. blankozmenku, ktorú podpísal aj žalovaný 2. ako aval. Žalovaný 1. si nespĺnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z uznania dlhu a preto žalobca využil svoje oprávnenie a v zmysle zmluvy vyplnil blankozmenku a vyzval žalovaných 1. a 2. na plnenie. Na zabezpečenie pohľadávky vystavil žalovaný 1. blankozmenku na zmenkovom formulári „bez protestu“, bez uvedenia času splatnosti v prospech žalobcu ako remitenta. Predmetná zmenka bola avalovaná zo strany žalovaného 2. K zmenke sa viaže Zmluva o vyplňovacom práve k blankozmenke uzatvorená medzi žalobcom a žalovanými 1. a 2., v rámci ktorej sú v článku II. bod 4. upravené oprávnenia žalobcu pri vyplnení blankozmenky zo dňa 05.04.2016, na základe ktorej žalovaní 1. a 2. udelili žalobcovi bezpodmienečné právo vyplniť blankozmenku v chýbajúcej náležitosti, a to dátum splatnosti, čím sa blankozmenka stane platnou zmenkou. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný 1. spolu so žalovaným 2. nezaplatili pohľadávku žalobcu podľa dohodnutého splátkového kalendára, pristúpil žalobca k vyplneniu blankozmenky. Blankozmenka bola doplnená o dátum splatnosti „16.01.2017“. Žalovaní 1. a 2. boli písomne informovaní o vyplnení blankozmenky a vyzvaní na plnenie listom zo dňa 17.01.2017. Žalovaní 1. a 2. nespĺnili riadne a včas svoje záväzky plynúce im z vyplnenej zmenky, preto žalobca oznámením o vyplnení blankozmenky zo dňa 17.01.2017 oznámil žalovaným, že vyplnil údaje na blankozmenke, a to splatnosť zmenky na 16.01.2017 a vyzval žalovaných na zaplatenie uvedenej sumy do 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Žalobca predložil v prvopise listinu označenú ako zmenka vydanú žalovaným 1., s dátumom a miestom vystavenia v Nitre dňa 05.04.2016, avalovanú žalovaným 2. Z textu zmenky súd zistil, že vystaviteľ zmenky v tejto uvádza, že za zmenku zaplatí čiastku 50.000 eur žalobcovi, a to v deň jej predloženia na plnenie. Uvedená zmenka je bez protestu, podpísaná vystaviteľom zmenky. Zmenka obsahuje všetky náležitosti predpísané v § 75 zákona zmenkového a šekového č. 191/1950Zb. pre vlastnú zmenku, t. j. označenie, že ide o zmenku, je pojaté do vlastného textu listiny a je vyjadrené v jazyku, v ktorom je listina spísaná, obsahuje bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu, údaj zročnosti, údaj miesta, kde sa má platiť, meno toho, na rad koho sa má platiť, dátum a miesto vystavenia zmenky a podpis vystaviteľa. Zmenka bola vystavená vedome neúplná v nevyplnenom texte zmenky určenom pre vyjadrenie dátumu splatnosti. Žalobca doplnil chýbajúce údaje v roku 2017, a to v súlade so Zmluvou o vyplňovacom práve k blankozmenke. O vyplnení zmenky boli žalovaní žalobcom upovedomení písomne ako aj o predložení zmenky. Keďže zmenka, z ktorej si žalobca uplatňuje práva obsahuje všetky zákonom ustanovené náležitosti a je z formálneho hľadiska platnou zmenkou, nemá žalobca povinnosť svoj nárok preukázať iným spôsobom, než originálom zmenky. Proti zmenke sa žalovaný 1. nijakým spôsobom nebránil ani zmenku nespochybnil, žalovaný 2. uviedol v odpore, že k podpísaniu zmenky došlo uvedením žalovaného 2. do omylu zo strany žalobcu. K svojim tvrdeniam nepredložil a ani neoznačil žiadny dôkaz, preto na jeho tvrdenia súd nemohol prihliadnuť. Žalovaný 2. a ním navrhnutý svedok neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by preukázali, že žalovaný 2. bol uvedený do omylu. Sám žalovaný 2. uviedol, že vždy jednal so svedkom R. X., keď uzatváral obchody so žalobcom, s nikým iným v mene žalobcu počas niekoľkých rokov spolupráce so žalobcom nerokoval. Takže si musel byť vedomý, že svedok koná za žalobcu. Žalovaný 2. neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorá by odôvodňovala jeho vyjadrenie, že p. X. považoval za tretiu osobu a nie za pracovníka žalobcu a vzhľadom na jeho vyjadrenie, že nikdy nerokoval s nikým iným za žalobcu, len s p. X. sa javí jeho vyjadrenie ako nelogické a nepravdivé. Žalovaný 2. podpisoval zmenku aj Zmluvou o vyplňovacom práve k blankozmenke, teda každý z dokumentov dvakrát, pričom pri prvom podpise bolo uvedené, že podpis je za právneho predchodcu žalovaného 1. Stavmont s.r.o. a bola k podpisu pripojená pečiatka žalovaného 1., a druhý podpis je za žalovaného 2. R. J., s uvedením bydliska a rodného čísla, s uvedením PER AVA na zmenke a v Zmluve o vyplňovacom práve k blankozmenke je uvedené Aval v I. rade, pričom žiadna pečiatka nebola pripojená. Súd mal za to, že dlhoročný podnikateľ, živnostník a konateľ najmenej dvoch spoločností so stredoškolským vzdelaním si musel byť vedomý čo podpisuje a že listiny podpisuje dvakrát, teda ako konateľ žalovaného 1. a ako aval, nakoľko to bolo v dokumentoch jasne označené a k jednému podpisu dával pečiatku a k druhému nie. Žalovaný

2. najprv v odpore neuviedol v čom mal spočívať jeho omyl a neskôr uviedol, že podpísal zmenku a zmluvu v omyle, vychádzajúcim zo skutočnosti, že obsah jeho ručiteľského záväzku nikdy nebol medzi stranami dohodnutý a zmluvu podpísal iba ako konateľ žalovaného 1. Omyl spočíval v tom, že zmluva a blankozmenka nemala vyplnenú zmenečnú zmluvu, nebola predložená zástupcom žalobcu a bola prezentovaná ako nezáväzná. Neuviedol, ako bol žalobcom do omylu uvedený. Jeho výpoveď a ani výpoveď svedka, ktorý jediný bol prítomný pri podpise zmenky a zmluvy dňa 05.04.2016, nepotvrdila akýkoľvek pokus o uvedenie žalovaného 2. do omylu zo strany žalobcu a tiež nebolo preukázané, že v Zmluve o vyplňovacom práve k blankozmenke nebola vyplnená zmenková suma. Skutočnosť, že zmenková suma je na zmenke a zmluve napísaná rukou a ostatný text na počítači, nepostačuje na preukázanie, že v čase podpisu zmenky a zmluvy táto suma nebola uvedená. Zmenkový zákon neurčuje povinnosť jednotného písma, iba jednotného jazyka a nie je stanovené poradie v akom majú byť jednotlivé časti zmenky vyplnené a taktiež nie je podstatné autorstvo zmenky. Skutočnosť, že žalovaný 2. si zrejme riadne neprečítal listiny, ktoré podpisuje, nespôsobuje ich neplatnosť, je len preukázaním nedôslednosti žalovaného 2. Žalovaný 2. tak neuniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení o omyle. Žalovaní nepreukázali, že by ich povinnosť plniť žalobcovi zo zmenky zanikla a preto súd priznal žalobcovi nárok uplatňovaný v žalobe v plnom rozsahu, nakoľko tento je uplatnený v súlade s predloženými listinami a zmenkovým zákonom. Súd poukázal na to, že blankozmenka má solučný charakter, je splnením dlhu. Pôvodný záväzok, ktorý mala zmenka zaisťovať zanikol a vznikol nový záväzok, preto súd neskúmal pôvodný záväzok a tvrdenie, že pôvodný dlh žalovaného 1. voči žalobcovi bol menší nie je relevantné. Ako miesto vystavenia zmenky môže byť uvedené akékoľvek potenciálne možné miesto na Zemi. Nemusí ísť o miesto, na ktorom je zmenka skutočne vystavená. Zákon v tomto údaji nevyžaduje pravdivosť a zo žiadneho ustanovenia Zmenkového zákona nevyplýva neplatnosť zmenky pre nesprávne uvedené miesto vystavenia zmenky. Sám žalovaný 2. uviedol, že vždy jednal so svedkom R. X., keď uzatváral obchody so žalobcom, s nikým iným v mene žalobcu počas niekoľkých rokov spolupráce so žalobcom nerokoval. Takže si musel byť vedomý, že svedok koná za žalobcu. Žalovaný 2. neuviedol žiadnu skutočnosť, ktorá by odôvodňovala jeho vyjadrenie, že p. X. považoval za tretiu osobu a nie pracovníka žalobcu a vzhľadom na jeho vyjadrenie, že nikdy nerokoval s nikým iným za žalobcu, len s p. X. sa javí jeho vyjadrenie ako nelogické a nepravdivé. Teda ak mu p. X. doniesol na podpis Zmluvu o vyplňovacom práve a Zmenku a žalovaný v 1. a žalovaný 2. tieto listiny podpísal, musel si byť vedomý, že sú to listiny od žalobcu a že odovzdaním týchto listín ich odovzdáva zamestnancovi žalobcu, ktorý bol poverený žalobcom na tieto úkony. Žalovaný 2. neuviedol žiadny logický dôvod na svoje tvrdenia, že p. X. bol samostatnou treťou osobou v obchodnom vzťahu žalobcu a žalovaného 1., keď počas celého obchodného vzťahu žalobcu a žalovaného 1. vždy rokoval s p. X. a uzatváral obchodné zmluvy. Preto jeho tvrdenie, že blankozmenka bola po jej podpísaní odovzdaná pánovi X., ktorého žalovaný 2. vždy považoval za tretiu stranu, nakoľko bol iba ďalším odberateľom žalobcu, pri odovzdaní blankozmenky pánovi X. mu nikdy nedal pokyn na odovzдание blankozmenky žalobcovi a vzhľadom na nevyplnenú zmenečnú sumu v zmluve o vyplňovacom práve nemal ani dôvod sa domnievať, že by mala byť blankozmenka bez vyplnenej zmenečnej sumy odovzdaná žalobcovi a tiež, že vzhľadom na absenciu vôle vystaviteľa zmenky odovzdať blankozmenku bez vyplnenej zmenečnej sumy žalobcovi nie je žalobca jej vlastníkom a blankozmenku má u seba neoprávnene, súd považoval za nelogické a nepravdivé. Žalovaný 2. totiž neuviedol žiadny iný dôvod odovzdania blankozmenky a zmluvy po ich podpise p. X., pracovníkovi žalobcu. Žalovaný 2. nepreukázal, že ak nemal vôľu odovzdať podpísanú zmenku a zmluvu žalobcovi, prečo mal vôľu odovzdať tieto listiny tretej osobe a prečo sa bez akýchkoľvek tvrdených dôvodov domnieval, že pracovník žalobcu tieto listiny si ich ponechá vo svojej držbe. Preto po posúdení všetkých preukázaných tvrdení súd dospel k záveru, že vzájomný návrh je nedôvodný a zamietol ho. Tvrdenia žalovaného 2. podľa súdu postrádajú akúkoľvek vnútornú logiku a neboli žiadnym dôkazným prostriedkom preukázané.

4. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a v spore plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v celom jeho rozsahu podal žalovaný 2. prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie, poukazujúc na odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), g) a h) CSP, pričom žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne, žalobcu zaviazá vydať zmenku právnenmu nástupcovi žalovaného 1. a zároveň ho zaviazá nahradiť mu trovy právneho zastúpenia v rozsahu 100%. Uviedol, že súd pri svojom rozhodovaní zjavne vychádzal iba zo znenia zápisnice z pojednávania zo dňa 15.11.2018 a neprihliadal na skutočné znenie výpovedí žalovaného 2. a pána X., čím dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Poukazoval na to, že žalovaný 2. vo svojom vyjadrení zo dňa 23.7.2018 výslovne uviedol, že zmyslom výsluchu pána X. bolo objasnenie okolností, za ktorých došlo k podpísaniu zmenky, teda aj okolností preukazujúcich uvedenie žalovaného 2. do omylu v tom, že pri podpísaní zmenky koná iba konateľ žalovaného 1. Za účelom objasnenia okolností, za ktorých došlo k podpísaniu zmenky navyše vypovedal nielen pán X., ale aj sám žalovaný 2., pričom otázky týkajúce sa uvedenia žalovaného 2. do omylu boli základom otázok, ktoré kládli nielen sporové strany ale aj súd. Tým že súd pri rozhodovaní vo veci neprihliadal na tvrdenia žalovaného 2. o podpísaní zmenky v omyle z dôvodu, že si nesprávne vyhodnotil návrhy žalovaného 2. na vykonanie dôkazov, znemožnil žalovanému 2. uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nesprávny je záver súdu, že žalovaný 2. a pán X. neuviedli žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali, že žalovaný 2. bol uvedený do omylu a tiež, že výpoveďami žalovaného 2. a pána X. nebol potvrdený akýkoľvek pokus o uvedenie žalovaného 2. do omylu. Počas svojej výpovede žalovaný 2. na otázku jeho právneho zástupcu jasne uviedol, že so žalobcom rokoval vždy iba ako konateľ žalovaného 1. Uvedenú skutočnosť následne vo svojej výpovedi potvrdil aj pán X., ktorý uviedol, že so žalovaným 2. pri obchodných rokovaniach komunikoval vždy iba ako so zástupcom žalovaného 1. a nikdy nie ako s fyzickou osobou. Z výpovede pána X. a žalovaného 2. je navyše zrejmé, že pri rokovaniach o obsahu zmenky a zmluvy o vyplňovacom práve nikdy nerokovali o osobnom ručení žalovaného 2. Sám pán X. označil takýto postup z pohľadu žalobcu za neštandardný. Všetky tieto výpovede potvrdzujú tvrdenia žalovaného 2. o tom, že obsah zmenky a zmluvy o vyplňovacom práve, ktoré mu boli predložené na podpis nezodpovedajú obsahu, o ktorom sporové strany rokovali. Uvedený nesúlad medzi dohodnutým obsahom zmenky a zmluvy o vyplňovacom práve a obsahom podpisovanej zmenky a zmluvy o vyplňovacom práve, uviedli žalovaného 2. do omylu v tom, že zmenku a zmluvu o vyplňovacom práve podpisuje iba ako konateľ žalovaného 1. a že predmetom zmenky nie je jeho osobné ručenie za dlh žalovaného 1. Pri uzatváraní zmlúv je bežnou praxou, že sa znenie zmluvy nevytvára počas jej podpisovania ale je dohodnuté a schválené stranami pred podpísaním samotných listín. Žalovaný 2. ako dlhoročný podnikateľ, živnostník a konateľ najmenej dvoch spoločností so stredoškolským vzdelaním teda nemal vzhľadom na uvedené okolnosti žiaden dôvod domnievať sa, že by seriózny podnikateľ pridával do písomného vyhotovenia listín s vopred dohodnutým obsahom záväzky, na ktorých sa nedohodli. Nakoľko žalobca do zmenky a zmluvy o vyplňovacom práve doplnil ručiteľský záväzok, ktorý nebol počas rokovaní o uzatvorení zmluvy dohodnutý, uviedol žalovaného 2. do omylu v tom, že koná iba ako konateľ žalovaného 1. a zároveň aj v tom, že obsahom zmenky a zmluvy o vyplňovacom práve nie je osobné ručenie žalovaného 2. za dlh žalovaného 1. Iba zo skutočnosti, že osoba viackrát podpísala listinu, na ktorej zároveň vystupuje aj ako konateľ, nepreukazuje, že vedela o svojom záväzku, ktorý nebol obsahom rokovaní s protistranou. Na danej skutočnosti nič nemení fakt, že k jednému podpisu pridala pečaťku a k druhému nie. Omyl žalovaného 2. pri podpísaní listín spočíval aj v tom, že zmluva o vyplňovacom práve a zmenka nemali vyplnenú zmenečnú sumu a boli prezentované ako nezáväzné. Súd teda na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže žalovaný 2. jednoznačne preukázal existenciu omylu vyvolaného žalobcom a následnú neplatnosť zmenky a zmluvy o vyplňovacom práve. Žalovaný 2. nemal žiaden dôvod domnievať sa, že by obsahom zmenky a zmluvy o vyplňovacom práve mal byť jeho záväzok ručiť za dlh žalovaného 1. Podpisované listiny boli výsledkom vzájomných rokovaní medzi žalovaným 2. (ako konateľom žalovaného 1.) a pánom X. (ako zástupcom žalobcu), na ktorých sa jeho osobné ručenie nikdy nespomínalo, čo jasne vyplývalo z ich výpovedí. Súd teda na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže žalovaný 2. jednoznačne uniesol dôkazné bremeno svojich tvrdení a preukázal, že žalobca ho pri podpísaní zmluvy o vyplňovacom práve a vystavovaní zmenky uviedol do omylu. Vo vzťahu k rozporu medzi dohodnutým znením zmenky a zmluvy o vyplňovacom práve a znením podpísaných listín, súd vec právne neposúdil správne, keďže je evidentný nesúlad medzi písomným vyjadrením podpísaných listín a ich právnymi následkami a zamýšľanými právnymi následkami, ktoré vyplývajú zo vzájomných rokovaní strán. Súd však na absolútnu neplatnosť zmenky a zmluvy o vyplňovacom práve z dôvodu nesúladu medzi vôľou strán pri vystavovaní zmenky a podpísaní zmluvy o vyplňovacom práve podľa § 37 ods. 1 OZ neprihliadol. Súd tiež nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a to tým, že sa vôbec nezaoberal absolútnou neplatnosťou zmenky a zmluvy o vyplňovacom práve. Žalovaný 2. vzniesol námietku absencie právneho vzťahu, ktorý by mala zmenka zabezpečovať. Táto námietka sa týkala sumy, o ktorú zmenka presahuje skutočný dlh žalovaného 1. podľa uznania dlhu. Súd sa v odôvodnení nijako nevysporiadal s touto námietkou žalovaného 2., a to aj napriek tomu, že zmenková suma výrazne presahuje skutočnú výšku dlhu žalovaného 1. a okolnosti, za ktorých žalobca zmenku nadobudol jednoznačne preukazujú jej nadobudnutie na škodu žalovaného 2. Žalobca

navyššie v konaní nepreukázal žiaden vzťah k žalovanému 2., okrem neplatnej zmenky a zmluvy o vyplňovacom práve. Nakoľko túto námietku nerozporoval ani žalobca, mal súd túto námietku považovať za nespornú a sám prihliadnuť na skutočnú výšku dlhu žalovaného 1. Súd navyššie nesprávne vykladá solučný charakter zmenky, nakoľko solúcia dlhu nenastáva vystavením zmenky ale až jej plnením. Navyššie je zrejmé, že žalobca nemá so žalovaným 2. žiaden iný vzťah okrem neplatnej zmenky a dohody o vyplňovacom práve, ktorú v konaní predložil. Súd tiež v rozsudku uviedol, že len na základe toho, že niektoré údaje sú na zmenke a v zmluve o vyplňovacom práve vypísané rukou, nemožno mať za preukázané, že v čase podpisu zmenky a zmluvy o vyplňovacom práve tieto údaje absentovali. Súd sa v tomto prípade vôbec nezaoberal skutočnosťou, že tak žalovaný 2., ako aj pán X. nevedeli, kto tieto údaje do zmenky a zmluvy o vyplňovacom práve doplnil, čo jednoznačne svedčí o ich vyplnení po podpise listín. Napriek tomu, že žalovaný 2. predložil dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, súd nijak nepožadoval, aby žalobca preukázal, ako a kým boli údaje v listinách vyplnené, napriek tomu, že vyplnenie týchto údajov pred podpisom týchto listín je základným predpokladom pre priznanie jeho nároku. Postup súdu pri dokazovaní viedol k tomu, že žalovaný 2. bol povinný preukazovať neuvedenie údajov do podpísaných listín pred ich podpisom, v čase kedy nebolo preukázané, že tieto údaje boli v listinách vyplnené v čase ich podpisu. Bol tak povinný popierať skutočnosť, ktorá v konaní preukázaná nebola a ktorej preukázanie je v prospech protistrany. Uvedený postup súdu je nesprávny aj z pohľadu uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 36/2012 zo dňa 19.1.2012. Ďalej pokiaľ súd uviedol, že miesto vystavenia zmenky môže byť uvedené kdekoľvek možné miesto na Zemi, nemusí ísť teda o miesto, na ktorom je zmenka skutočne vystavená, tak žalovaný 2. poukázal na znenie § 75, § 76 ods. 1, 4 Zákona zmenkového a šekového a § 40 Občianskeho zákonníka a uviedol, že uvedený záver súdu sa opiera iba o názor uvedený v jednom z komentárov k zmenkovému a šekovému zákonu, pričom tento názor je v rozpore s ust. § 75 Zákona zmenkového a šekového, ktorý jasne stanovuje náležitosti zmenky a neuvádza, že by tieto údaje mohli byť nepravdivé. Ust. § 75 Zákona zmenkového a šekového stanovuje, že vlastná zmenka musí obsahovať dátum a miesto vystavenia zmenky a nie akýkoľvek dátum a akékoľvek miesto, ako si to nesprávne vykladá súd. Súd navyššie v tomto prípade nesprávne uplatňuje zásadu fakultatívnosti materiálnej prísnosti zmenky, nakoľko v tomto prípade nie je žiadna pochybnosť o mieste vystavenia zmenky, miesto na ktorom bola zmenka vystavená je nepochybne Vrbové, čo potvrdil nielen žalovaný 2. ale aj pán X.. Súd tiež nesprávne došiel k záveru, že žiadne ustanovenie zákona nespája s nesprávnym uvedením miesta zmenky neplatnosť. V zmysle § 75 Zákona zmenkového a šekového je formálnou náležitosťou zmenky uvedenie skutočného alebo aspoň potencionálne možného miesta jej vystavenia. Ak zmenka nespĺňa náležitosti podľa ust. § 75 zákona zmenkového a šekového, tak je v zmysle ust. § 75 ods. 1 zákona zmenkového a šekového neplatná. Neobstojí ani argument žalobcu o tom, že pri absencii miesta vystavenia zmenky, je miestom vystavenia bydlisko vystaviteľa, a to predovšetkým z dôvodu, že dané ustanovenie rieši iba prípad ak miesto vystavenia absentuje a nie prípad, ak je miesto podpisu vyslovene nepravdivé. Navyššie túto nepravdivosť v mieste vystavenia zmenky si zapríčinil sám žalobca, ktorý túto zmenku vyplňal za žalovaného 1. Neplatnosť zmenky vyplýva aj z ust. § 40 OZ, podľa ktorého je právny úkon nespĺňajúci formálne náležitosti zákona neplatný. Nepochybne zmenka nespĺňa zákonom stanovené náležitosti a je neplatná v zmysle ust. § 76 ods. 1 Zákona zmenkového a šekového a ust. § 40 OZ. Rozsudok súdu teda vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný 2. trvá na tom, že žalobca nie je vlastníkom zmenky, nakoľko ku zmenke sa dostal bez vedomia jej vystaviteľa. Žalovaný 2. síce zmenku odovzdal pánovi X., avšak nezamýšľal ju v momente odovzdať aj žalobcovi. Zmenka bola pánovi X., ako známemu žalovaného 2. odovzdaná do úschovy do doriešenia otázky nedoplnených údajov v zmluve. Navyššie žalovaný 2. pri odovzdaní zmenky pánovi X. nedal pokyn na odovzdanie zmenky žalobcovi a vzhľadom na nevyplnenú zmenečnú sumu v zmluve o vyplňovacom práve nemal ani dôvod sa domnievať, že by mala byť zmenka bez vyplnenej zmenečnej sumy odovzdaná žalobcovi. Vzhľadom na absenciu vôle vystaviteľa zmenky odovzdať ju bez vyplnenej zmenečnej sumy žalobcovi, nie je žalobca jej vlastníkom a zmenku má u seba neoprávnené. Súd teda dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, nakoľko je zrejmé, že žalovaný 2. neodovzdal zmenku žalobcovi vedome. Na základe uvedeného žalovaný 2. navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne, žalobcu zaviaže vydať zmenku právnomu nástupcovi žalovaného 1. a zároveň ho zaviaže nahradiť mu trovy právneho zastúpenia v rozsahu 100%.

6. Žalobca odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu žalovaného 2. sa písomne vyjadril, pričom uviedol, že žalovaný 2. vo svojom vyjadrení zo dňa 4.6.2018 potvrdil, že podpis na zmenke i zmluve je jeho a to aj v časti podpisu ručiteľa, t. j. že zmenku i zmluvu podpísal a to aj ako ručiteľ. Žalovaný 2. bol na zmenke i zmluve riadne označený ako ručiteľ, t. j. z listín bolo a je zrejmé, že konal a listiny podpisoval aj ako ručiteľ; bol označený jasne a úplne, ako fyzická osoba konajúca vo svojom mene, t. j. oddelene od

vystaviteľa zmeny ale aj od označenia štatutára konajúceho v mene spoločnosti. Blankozmenka i zmluva boli vystavené a podpísané s vyplnenou zmenečnou sumou, čo potvrdil žalovaný 2. svojim podpisom ako na blankozmenke, tak i na zmluve, a to aj ako konateľ za vystavovateľa zmenky, tak aj ako aval - ručiteľ za túto zmenku, keď zo zmluvy je zrejmé, že jediný nevyplnený údaj na blankozmenke je údaj jej splatnosti a že blankozmenka bola vystavená na zmenečnú sumu 50.000 eur. V predmetnej zmluve žalovaný 2. zároveň záväzne a neodvolateľne súhlasil so svojím ručiteľským záväzkom a zároveň prehlásil, že sa zmenečne zaručil na základe svojho slobodného rozhodnutia, bez nátlaku a nie v tiesni a že si je vedomý oprávnení žalobcu a svojich povinností vyplývajúcich zo zmenky a predmetnej zmluvy. Žalovaný 2. tak v zmluve nesporne potvrdil, že zmenku podpísal aj ako aval, a to ako fyzická osoba vo svojom mene a že konal na základe svojho slobodného rozhodnutia, bez nátlaku a nie v tiesni. Zároveň v citovanej zmluve aj žalovaný 2. potvrdil, že si zmluvu prečítal, jej obsahu porozumel a že s ňou súhlasí. O následkoch nezaplatenia zmenky bol pritom žalovaný 2. poučený v čl. II. bode 6 zmluvy. Žalovaný 2. je fyzickou osobou plne spôsobilou na právne úkony; nesporne ovláda slovenský jazyk slovom a písmom a je gramotný a keďže si zmluvu prečítal, vedel čo podpisuje a musel a musí si byť vedomý, ako svojho postavenia v nej, resp. v danom vzťahu, tak aj svojich povinností z toho vyplývajúcich. Je teda nesporné, že žalovaný 2. vedel, čo podpisuje a že zmenku i zmluvu podpisuje aj ako konateľ v mene dlžníka ale aj ako aval vo svojom mene. Žalovaný 2. tvrdí, že listiny (blankozmenka a zmluva) mu mali byť predložené na podpis spolu s inými dokladmi na parkovisku pri preberaní tovaru, ktorý mal byť dodaný žalobcom žalovanému 1. dňa 5.4.2016. Žalobca však žalovanému 1 ani žalovanému 2. dňa 5.4.2016 nedodával žiaden tovar a nedával mu/im podpisovať ani žiadne iné dokumenty. Naopak, blankozmenka bola vystavená práve v súvislosti s požiadavkou žalovaného 2., ako konateľa žalovaného 1., o poskytnutie lehoty na dodatočné splnenie záväzku žalovaného 1. voči žalobcovi, resp. s možnosťou splácania tohoto záväzku, nakoľko žalovaný 1. bol dlhodobo v omeškaní s plnením záväzku voči žalobcovi. Na základe vystavenej blankozmenky dňa 5.4.2016, bol dňa 16.5.2016 dojednaný splátkový kalendár, ktorým bolo žalovanému 1. umožnené splácanie záväzku žalobcovi. Žalovaný 2. aj v tomto konaní potvrdil, že žalobca dodával žalovanému 1. tovar, že mu bol dlžný, že v tejto veci jednal s povereným pracovníkom žalobcu p. X., ktorému aj odovzdal zmenku a že mal záujem dlh splácať, že toto splácanie bolo zo strany žalobcu podmienené zabezpečením záväzku a že splácanie záväzku bolo umožnené a pristúpili k nemu až po vystavení blankozmenky. Žalovaný 1. bol voči žalobcovi dlhodobo v omeškaní s úhradou viacerých faktúr v značnom rozsahu s tým, že sa vraj dodatočne dostal do druhotnej platobnej neschopnosti a požiadal žalobcu o možnosť dočasného odkladu splatnosti faktúr, aby mohol i naďalej vykonávať činnosť a uplatňovať svoje nároky a neprišlo k jeho likvidácii a navyšovaniu nákladov. S uvedenou požiadavkou žalobca súhlasil pod podmienkou, že jeho nároky budú primerane zabezpečené a to aj zo strany žalovaného 2. Žalovaný 2. súhlasil s tým, že bude ručiť za záväzky dlžníka, čo potvrdil podpisom blankozmenky a zmluvy. Na základe uvedeného bola následne spísaná dohoda o postupnom splácaní záväzku a žalobca nepristúpil k uplatneniu jeho nárokov na súde. Nakoľko však žalovaný 1. splátky neplnil, čo odôvodňoval pretrvávajúcou platobnou neschopnosťou, bola spísaná nová dohoda o postupnom splácaní záväzku, ktorú však žalovaný 1. opäť nedodrжал. Žalovaný 2. previedol svoj obchodný podiel, resp. spoločnosti na tretie osoby pravdepodobne v snahe zbaviť sa všetkých záväzkov a zodpovednosti. Jediný, kto teda uviedol iného do omylu, bol pravdepodobne žalovaný 2., keď zjavne len predstieral snahu a ochotu riešiť a splácať záväzky dlžníka, hoci asi už vtedy vedel, že ich v skutočnosti uhradiť nechce a nikdy neuhradí. Jediným, kto mohol uviesť iného do omylu, by mohol byť opäť len žalovaný 2., keď napriek skutočnosti, že podpísal blankozmenku i zmluvu, a to nesporne aj ako ručiteľ, teraz tvrdí, že takto spraviť nikdy nechcel a konal v omyle, hoci mu muselo a musí byť zrejmé, že pokiaľ by sa tak nestalo, žalobca by si už dávno uplatňoval svoje nároky voči dlžníkovi súdnou cestou a žalovanému 1. neumožnil splácanie záväzku. Je výlučne a len na ťarchu žalovaného 2., pokiaľ si písomnosti, ktoré podpisuje riadne nepreštuduje, resp. pokiaľ všetko, čo nie je podpísané pred notárom alebo matrikou považuje za nezáväznú a niečo, čo ani nie je potrebné dodržiavať. V žiadnom prípade sa však nemôže jednať v takomto prípade o omyl, a to aj vzhľadom na ostatné objektívne okolnosti prípadu. Žalobca nemal prečo predpokladať alebo z čoho vyvodzovať, že žalovaný 2. koná v omyle alebo nevážne. Žalovaný 2. vo svojom vyjadrení zo dňa 4.6.2018 uvádza, že jeho podpis ako ručiteľa bol dosiahnutý v dôsledku uvedenia do omylu žalobcom. Svoj podpis konateľa však ani v tomto vyjadrení a ani nikdy nerozporoval. Z uvedeného potom vyplýva, že blankozmenku a zmluvu si preštudoval a podpísal vážne a bez omylu len ako konateľ, no zároveň, ako tá istá fyzická osoba konajúca vo svojom mene, si už blankozmenku a zmluvu nepreštudoval a podpísal nevážne a v omyle. Žalovaný 2. žiadnym spôsobom nepreukázal, že by ho žalobca uviedol do omylu a už vôbec nie, že akýkoľvek omyl v ňom vyvolal úmyselne (§ 49a OZ). Žalobca žalovanému 2. netvrdil a ani nesľúbil a ani od neho nechce nič iné než čo bolo dohodnuté a podpísané v zmluve o vyplňovacom práve k

blankozmenke. Ani z vyjadrenia svedka X. nevyplýva nič také, že listiny by mali byť podpísané len pro forma bez ich záväznosti, že by žalovaný 2. za zmenku nemal ručiť a že s listinami nemohol nakladať, že ich nemohol odovzdať žalobcovi a že mali ostať u neho. Žalovaný 2. žiadnym spôsobom nepreukázal, ako a v čom ho žalobca uviedol do omylu. Žalovaný 2. podpísal jasnú a určitú zmluvu a jasne a určite sa zaručil na zmenke a to všetko s určitým a zrozumiteľným rozlíšením, že jednak koná ako konateľ v mene žalovaného 1. a jednak ako fyzická osoba vo svojom mene. Pokiaľ by si aj žalovaný 2. listiny dôkladne neprečítal, nemožno to považovať za uvedenie do omylu zo strany žalobcu. Pokiaľ žalovaný 2. listinám nerozumel, pokiaľ obsahovali čokoľvek, čo nebolo dohodnuté alebo s čím nesúhlasil, nemusel a nikto ho nenútil tieto listiny podpisovať; mal ich podpísanie odmietnuť a prípadne nenamietat nesúlad alebo nesúhlas s ich obsahom alebo znením. Mal tak však spraviť pred ich podpisom; prípadne bezodkladne po ich podpise, t. j. akonáhle si ich aspoň dodatočne dôkladne preštudoval, a nie až s odstupom rokov, počas ktorých nič nenamietal. Pokiaľ aj žalovaný 2. tvrdí, že jeho podpis na listinách je nevážnym úkonom, je vo vzťahu k žalobcovi, ako adresát nevážneho právneho úkonu, ktorý tento úkon nesporne považoval a považuje za vážny a platný, takýto úkon i naďalej v celom rozsahu platný. V takomto prípade dôkazné bremeno, pokiaľ ide o nevážnosť vôle zaťažuje toho, kto konal bez atribútu vážnosti. Dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno sa týkajú skutkovej okolnosti vzťahujúcej sa na to, že adresát nevážneho úkonu aspoň mohol pochopiť, že chýba vážnosť, ako základná náležitosť vôle. Žalobca nemal prečo predpokladať, že žalovaný 2. koná v omyle a nevážne, resp. že si listiny dôkladne neprečítal a že ich nebude považovať za záväzné, resp. že vážne a záväzne myslel svoj prejav vôle len ako konateľ a nie aj ako ručiteľ. Žalobca sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, aj pokiaľ ide o miesto vystavenia zmenky. Miesto vystavenia zmenky na zmenke nesporne uvedené je. Námieta žalovaný 2. ohľadne uvedenia nesprávneho miesta vystavenia zmenky je irelevantná. Uvedenie miesta vystavenia zmenky je podstatnou náležitosťou zmenky; z predloženej zmenky je však zrejmé, že túto náležitosť spĺňa a miesto vystavenia zmenky na zmenke nechýba, nemôže sa z dôvodu takejto ne-absencie považovať zmenka za neplatnú. Navyiac, v zmysle § 76 ods. 1, 4 Zákona zmenkového a šekového, neplatnosť zmenky nespôsobuje ani prípadne neuvedenie miesta jej vystavenia. V zmysle ust. § 76 ods. 4 Zákona zmenkového a šekového, pri absencii uvedenia miesta vystavenia zmenky, platí nevyvrátiteľná právna domnienka miesta jej vystavenia. Aj v prípade ust. § 76 ods. 4 zákona zmenkového a šekového sa tak jedná len o fikciu miesta vystavenia zmenky, ktorá nemusí byť vždy zhodná so skutočným miestom vystavenia zmenky. Pokiaľ teda neplatnosť zmenky nespôsobuje ani neuvedenie miesta jej vystavenia, nie je možné vyvodiť, že prípadné uvedenie nesprávneho miesta jej vystavenia, by bolo nedostatkom závažnejším ako samotné neuvedenie miesta vystavenia zmenky a v dôsledku toho nedostatkom takým, ktorý spôsobuje neplatnosť zmenky. Súd prvej inštancie teda náležite zistil a správne posúdil skutkový i právny stav veci, vykonal všetky navrhované dôkazy a tieto správne vyhodnotil a vec správne právne posúdil. Odvolanie žalovaného 2. je teda nedôvodné a preto žalobca navrhoval, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu potvrdil a odvolanie žalovaného 2. v celom rozsahu ako nedôvodné zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

7. Ďalšie vyjadrenia strany v odvolacom konaní nepodali.

8. Podaním zo dňa 23.10.2019, doručeným súdu dňa 25.10.2019, podpísaným elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom tak právnym zástupcom žalobcu, ako aj právnym zástupcom žalovaného 2., sporové strany oznámili, že po podaní odvolania žalovaným 2., začali žalovaný 2. a žalobca rokovať o ukončení súdneho sporu zmierom. Výsledkom rokovaní bola dohoda strán, podľa ktorej žalovaný 2. zaplatí žalobcovi ako zmenkový ručiteľ sumu 33.000,- eur. Strany sa dohodli, že uhradením sumy 33.000,- eur zanikne ručiteľský záväzok žalovaného 2. a žalobca nebude oprávnený voči žalovanému 2. uplatňovať akékoľvek ďalšie nároky zo zmenky. Suma 33.000,- eur bude podľa dohody strán zaplatená v 18 mesačných splátkach, pričom prvých 17 splátok bude v sume 1.850,- eur a posledná 18. splátka bude v sume 1.550,- eur. Splátky budú splatné vždy k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca, za ktorý sa splátka platí a začnú sa platiť nasledujúci mesiac po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd schválil súdny zmier. Žalovaný 2. stratí výhodu splátok v prípade, že sa omešká s uhradením akejkoľvek splátky o viac ako 60 dní po lehote splatnosti. Žalobca a žalovaný 2. sa zároveň dohodli, že žiadna zo strán nemá voči tej druhej nárok na náhradu trov súdneho konania. Žalobca týmto podaním zároveň berie v celom rozsahu späť žalobu voči žalovanému 1.; bolo preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne, no žalobca si náhradu trov neuplatňuje; žalovaný 1. bol v konaní nečinný a žiadne trovy konania mu nevznikli. Žalovaný 2. týmto podaním zároveň berie v celom rozsahu späť vzájomnú

žalobu voči žalobcovi. Vzhľadom na uvedené, žalovaný 2. a žalobca súdu spoločne navrhli, aby schválil nasledovný zmierny uzatvorený medzi žalovaným 2. a žalobcom a navrhli vydať nasledovné uznesenie:

„ I. Súd zastavuje konanie voči žalovanému 1.

II. Súd zastavuje konanie o vzájomnej žalobe žalovaného 2. voči žalobcovi.

III. Súd schvaľuje tento zmierny uzatvorený žalobcom a žalovaným 2.: Žalovaný 2. sa ako zmenkový ručiteľ zaväzuje žalobcovi zaplatiť sumu 33.000,- eur v 18. mesačných splátkach, pričom prvých 17 splátok bude v sume 1.850,- eur a posledná 18. splátka bude v sume 1.550,- eur. Mesačné splátky sú splatné vždy k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia. V prípade, že sa žalovaný 2. omešká so zaplatením akejkoľvek splátky o viac ako 60 dní po lehote jej splatnosti, stane sa splatným celý dlh. Uhradením sumy 33.000,- eur zanikne ručiteľský záväzok žalovaného 2. Žalobca sa zaväzuje do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia zničiť blankozmenku na sumu 50.000,- eur vystavenú spoločnosťou STAV-MONT VRBOVÉ, s. r. o., so sídlom Námestie slobody 500/8, 922 03 Vrbové, IČO: 36 281 735, na ktorej je žalovaný 2. podpísaný ako ručiteľ a v tej istej lehote o tom vydať žalovanému 2. potvrdenie o jej zničení.

IV. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

V. Súd vracia žalobcovi súdny poplatok vo výške 1.500,- eur po právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), s prihliadnutím na dispozitívne úkony vykonané stranami v odvolacom konaní, a to späťvzatie žaloby žalobcom voči žalovanému 1., späťvzatie vzájomnej žaloby žalovaným 2. voči žalobcovi a uzatvorenie zmierny medzi žalobcom a žalovaným 2., rozhodol v súlade s ust. § 370 ods. 1, 2 a 3 a ust. § 391 ods. 1 CSP spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

10. Hoci v predmetnom spore ide na strane žalovaných o samostatné procesné spoločenstvo (§ 76 CSP), nakoľko žalovaný 1. vystupuje v spore ako zmenkový dlžník a žalovaný 2. ako zmenkový ručiteľ, vzhľadom na to, že odvolanie podal žalovaný 2. voči napadnutému rozsudku v celom jeho rozsahu, pričom uvádzal odvolacie dôvody vzťahujúce sa aj na žalovaného 1., keď namietal absolútnu neplatnosť zmenky a zmluvy o vyplňovacom práve k zmenke, vzťahuje sa jeho odvolanie v zmysle § 367 ods. 2 CSP aj na žalovaného 1.

11. Podľa § 370 ods. 1 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. V zmysle ods. 2 súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Podľa ods. 3 ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

12. Keďže v danom prípade došlo zo strany žalobcu k späťvzatiu žaloby voči žalovanému 1. v čase, keď už rozhodol vo veci súd prvej inštancie, ale jeho rozhodnutie ešte nenadobudlo právoplatnosť, pričom žalovaný 1. je aktuálne v konkurze (sp. zn. 2K/13/2020, vyhlásený konkurz 21.1.2021), t. j. predmetné sporové konanie je vo vzťahu k nemu aktuálne prerušené (§ 47 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii), ktoré prerušenie konania však nebráni žalobcovi, aby s ním disponoval, teda o späťvzatiu žaloby súd koná bez ohľadu na prerušenie konania, pričom v tomto konaní sa správca konkurznej podstaty úpadcu nestal stranou sporu namiesto úpadcu (§ 47 ods. 4 zák. č. 7/2005 z. z. o konkurze a reštrukturalizácii); súd žalovaného 1. na vyjadrenie súhlasu so späťvzatím žaloby nevyzýval, tiež z dôvodu, že žalovaný 1. bol doteraz v spore nečinný a v spore mu trovy konania dosiaľ nevznikli; čím tak boli naplnené všetky zákonné predpoklady pre aplikáciu citovaného § 370 CSP, preto odvolací súd postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), späťvzatie žaloby voči žalovanému 1. pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa žalovaného 1. zrušil a konanie voči žalovanému 1. zastavil.

13. Pripustením vzatia žaloby späť voči žalovanému 1. je vybavené i odvolanie žalovaného 2. proti rozsudku súdu prvej inštancie v tejto časti, pretože účinné späťvzatie žaloby má vplyv na celé konanie, teda i na konanie pred odvolacím súdom, keďže bez žaloby nemôže obstať ako konanie prvoinštančné, tak i konanie odvolacie.

14. Podľa § 396 ods. 1, 2 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

15. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

16. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Ustanovenie § 256 ods. 1 CSP vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Zavinenie v danom prípade je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nie však podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej tak, že by po zastavení konania súd neprípustne ďalej skúmal dôvodnosť uplatneného nároku. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale z procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol v meritórnom konaní úspešný alebo nie. Preto ak žalobca zobral žalobu voči žalovanému 1. späť bez uvedenia dôvodu, z procesného hľadiska platí, že žalobca vo vzťahu k žalovanému 1. zavinil zastavenie konania.

19. Žalovanému 1. tak zásadne vznikol nárok na náhradu trov konania (v zmysle § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1, 2 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. Z obsahu spisu však vyplýva, že v danom prípade bol žalovaný 1. v konaní pasívny, nevykonal žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčísľil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v konaní nevznikli.

20. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyiac podľa obsahu spisu jej v konaní ani žiadne nevznikli.

21. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona (analogia legis alebo juris). Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov žalovaného 1. rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodnutie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

22. Vzhľadom na uvedené odvolací súd o prvoinštančných i odvolacích trovách žalovaného 1. rozhodol priamo tak, že mu ich náhradu nepriznáva.

23. Ďalším dispozitívnym procesným úkonom v rámci tohto odvolacieho konania, bolo po podanom odvolaní, späťvzatie vzájomnej žaloby žalovaného 2., s ktorým späťvzatím vzájomnej žaloby vyslovil žalobca súhlas v podaní zo dňa 23.10.2019.

24. Keďže v danom prípade došlo zo strany žalovaného 2. k späťvzatiu vzájomnej žaloby v čase, keď už rozhodol vo veci súd prvej inštancie (jej zamietnutím), ale jeho rozhodnutie ešte nenadobudlo právoplatnosť, pričom žalobca so späťvzatím vzájomnej žaloby súhlasil, boli naplnené všetky zákonné predpoklady pre aplikáciu vyššie citovaného § 370 CSP, preto odvolací späťvzatie vzájomnej žaloby žalovaného 2. pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie v časti vzájomnej žaloby žalovaného 2. zrušil a konanie o vzájomnej žalobe žalovaného 2. zastavil.

25. Pripustením vzatia vzájomnej žaloby späť je vybavené i odvolanie žalovaného 2. proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa vzájomnej žaloby žalovaného 2., pretože účinné späťvzatie žaloby má vplyv na celé konanie, teda i na konanie pred odvolacím súdom, keďže bez žaloby nemôže obstať ako konanie prvoinštančné, tak i konanie odvolacie.

26. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

27. V danom prípade zobral žalovaný 2. svoju žalobu späť z dôvodu, že so žalobcom uzatvorili zmier, v rámci ktorého sa dohodli, že trovy tohto konania si hradí každá strana sama. Na základe uvedeného mal odvolací súd za to, že táto skutočnosť je v danom prípade dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle ust. § 257 CSP, pre ktorý je dôvodné výnimočne žalobcovi náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania voči žalovanému 2. (ktorý späťvzatím vzájomnej žaloby v podstate zaviniel zastavenie konania) nepriznať, keďže takéto rozhodnutie vyplýva zo zhodných prejavov vôle sporových strán.

28. S poukazom na vyššie uvedené, rozhodol odvolací súd o nároku žalobcu na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania o vzájomnej žalobe žalovaného 2. podľa § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 257 CSP tak, že žalobcovi náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) vo veci vzájomnej žaloby voči žalovanému 2. nepriznal.

29. Napokon uzavreli žalobca so žalovaným 2. v rámci odvolacieho konania zmier, ktorý žiadali, aby odvolací súd schválil.

30. Podľa § 148 ods. 1 CSP, žalobca a žalovaní môžu uzavrieť zmier. O uzavretie zmieru sa má súd vždy pokúsiť.

31. Podľa § 148 ods. 2 CSP, súd rozhodne o tom, či uzavretý zmier schvaľuje; neschváli ho, ak je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

32. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

33. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

34. Strany sporu podaním zo dňa 23.10.2019 doručeným súdu dňa 25.10.2019 oznámili, že uzatvorili medzi sebou dohodu, ktorú navrhli schváliť formou súdneho zmieru, pričom v návrhu presne uviedli, v akom znení žiadajú schváliť súdny zmier.

35. Odvolací súd pripomína, že nevyhnutným predpokladom schválenia zmieru je, že uzavretý zmier nie je v rozpore s právnymi predpismi. Zmier je v podstate procesná dohoda strán sporu, ktorá môže mať, ak sa týka uplatnených súkromnoprávných nárokov i právne dôsledky v oblasti hmotného práva. Zmier možno uzavrieť len ohľadne práv, ktorými môžu strany disponovať. Možnosťou uzavretia súdneho zmieru je tak vyjadrený a podporovaný princíp autonómie zmluvných strán, ich vôľa a samotná povaha súkromného práva.

36. Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd dospel k záveru, že navrhnutý zmier nie je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, preto podľa § 389 CSP zrušil rozsudok vydaný súdom prvej inštancie v časti týkajúcej sa žalovaného 2. a podľa § 391 ods. 1 CSP rozhodol o schválení zmieru v navrhovanom znení (viď ods. 8.).

37. Žalobca a žalovaný 2. v návrhu na schválenie zmiernu dohodli aj na spôsobe náhrady trov konania tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, ktorú odvolací súd prevzal do výroku svojho rozhodnutia.

38. V súvislosti so žiadosťou žalobcu o vrátenie súdneho poplatku odvolací súd odkazuje na znenie § 12 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, podľa ktorého vo veciach poplatkov rozhoduje orgán, ktorý je oprávnený vykonať poplatkový úkon. Vo veciach poplatkov za konanie na odvolacom súde rozhoduje súd, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, ak o poplatku nerozhodol odvolací súd. Na základe uvedeného o vrátení súdnych poplatkov rozhodne súd prvej inštancie.

39. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.